

කිරල සමෘද්ධිය.

කැලණියේ

ප්‍රසිද්ධ නොපාටිස් නූතන

ඩී. ඒ. ඇස්. අමරතුංග මහත්මිය

හි

විසින්

පාඨශාලා ශිෂ්‍ය අවධියෙහි රචනාකරන ලදී.

130

කොළඹ ශ්‍රී භාරතී සන්නාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

ශ්‍රී: බු: ව: 2484
1940

සංඥාපනය.

කිරලකු දුතමෙහෙමරෙහි යොදා නානා කාව්‍යාලංකාරයන්
ගෙන් හෙමි හි සැලැලි සිම්පද මුසුව සුසැදුනු මේ කාව්‍යසෂ්‍යය
වුකලි ලක්දිව සලබුඩ ආසනා'ලොකය පනලකරවන ලෙස සක ගම්
බද සොර සතුරු වියවුල් ඇ දුගවර්තයන් හා සියල් රජ දුකින් බිය
පහකර සකල ජනශාවට සිරිසෙත ලතාකර දෙන ලෙසද, වැඩබ
පුරුණ විහාර දෙවොලෙහි ශ්‍රී විමලේ දිව්‍යරජයාණන් වෙත අයදීම
පිණිස බැදුණකි.

ශ්‍රාමවණිතා සත්‍රිවණිතා වනවණිතා ඇ විසින් මනහර මේ
කාව්‍යයෙහි ඇබරළුවේ ස්වභාෂා පාඨශාලාවය හා වැඩබ පුරුණ
විහාරසභානයද විශෙෂයෙන් වණිණිතයි.

මෙයට අව වසතට පෙර අප ආයතනාදිග්‍රහණයෙහි තියැලි සිටි
සමයෙහි උදක් විනෝද සුවය පතා පැරණි සෂ්‍යකාව්‍යයන් ආශ්‍ර
යෙන් රචනා කැරැණිවුවද අප හිතවත් කාව්‍යරසිකයන් විසින්
මෙය මුද්‍රණ වාරයෙන් කියවීම ලොකය කරා පමුණුවාලුවහොත්
මැනව"සි" ඉතසිතීන් කල යැදුම මේ පළකිරීමෙහි අප වැඩියක්
කුලුගැන්වූ බව සතුටින් සදහන් කරමි. එසේ අපට මෙයෙහිදුන්
හිතමිතුරනට අප නොමිසුරු සතුතිය හිමිය

තවද මෙහි කාව්‍යාලංකාරයන් රචනාකාලයෙහි ලා සසද,
බැලිය යුතු බව කියවන්නවුනට කරුණාවෙන් මතක්කරමි.

ලොවැ නිදෙස් දෑත් අවිදුෂිතය. ඇරත් මෙය අප කවිලොමට
නහන මුල්පියවර හෙයින් මෙහි ප්‍රමාදයෙන්වූ යම් දෙසැ'තත්
පමුණේ ඊට කමත්වා.

මෙහි සියලු අයිතිවාසිකම් කවී: වෙතය.

ඩී. ජී. සෝමරත්න අමරතුංග
ප්‍රසිඬ නොහාරිය් තැන.

කිරලි සතෙකිය.

1 සැරද කිරලි'පු සඳ — පුත්සඳ රැසෙ'වි මනකල්
පියකරු රැවිති දල — සහ නෙත සිනද පොබවන.

2 ලෝකෙත රසදුනෙ'වි — සුමිතුරු! දකින හැමවර

ගුරුචරද, වරලැබගෙන සහ නාර

මමිතු සද, එත ගුවනත මත හාර

හෙලගතිනු'දල නොප — රුදුටුවීම දෙවගන

ඉ නා ලොකින් දෙවිලොවිනෙ'ත දකුණු ස ක

සි නා තුවින් දිව වටනොකලොද? සැනෙ ක

කුකුස් සිතිති වටකොව් දත කර නාද

සහස් රැසින් ගිලි රැස් පිහෙකැසි කිද?

ලසස් මිතුරු දම් සුරකින නොව බේද

මිතිස් බවෙහි පල නොප දැක්මම වේද?

3 කි සි වර සියමිතුරු විපතෙහි මුළු නොවැ
දෙන සුර සැපත එත දිවියෙහිද නොවැලැ
ම න හ ර ඉටු මිතුරු මහතුවන් ගුණය රු
සු මි තුර! නොප අගය වැනුමට නුවණ ම

සාසාසාසා

- 4 දක දෙක මෙළුරලොව පැවැත් නුමිත් යො
සිත යොක වඩන සනිසද නැමිලෙසින් ර
අ ද න ක මෙමි අවුතරකට නොවි ප
යොප මි ස සමත් අය නැත යනු කියනු කි
ම,
- 5 එළුවන් නොවි අලස — අවුතිර පතා අනාදුම
ලෝලිම වඩනු විස් නැර සිරි කිදස පු ර
වැ මි ම වෙතෙර වැඩැදි දෙවිමැදුර වු ර
අමිල් හල මුති සද — විදහල නෙපුල් පිළිනෙත
ති මි ල් සේ රකින ලක සමිලුද සත්ත
ර පු ල් මත් දෙවිදු දක දෙවි මෙ සත්ත
ර මු එ කිරිදුකිමි පෙරලත්දිම සම
ල කු එ කුරුණු සිලිලෙන් දිනු සිනු තෙද
සි ය එ කැපටි මිම අසදින දෙවි කීල
පැසු එ කියමි එකසුත අස තයන ම
ම
- 6 කුල ආ විය සිරිත් හරිනොවි රැකි පරි ර
මස මි විය පුරැදි පැනපත් මුරි තනි ර
තොද නාවිය වසන තෙත් සිත් හත් පැන ර
පැලි පෙවිමිස තමැති මෙවියන දනු මිතු ර!
- 7 තෙත් මත් සමිටි පොතොසත් දක සහ නොනැ ර
සත් දත් නොතෙත් කුණවත් මෙවි දක පරි ර
සිත් මත් නොමැති පුරවුර සනි! අසමිස ර
දෙත් මත් යදි දකටි මිතු පිටිය වන පු ර
- 8 ස කු මු සිත් කියන දුටු දක සිතු රැදි
නො ර මු රකි මුලත් එලව්ව අල ආදි
නොනමු දිවිත් නෙපෙමිත් අසුපෙත් කැදි
ද මි මු නොවි දකත් නිවසන කුණ වැදි
- 9 පණ ලෙස රුහුන් වෙත සිතොනැති දක සිත ර
කිසි ලෙස සමිසි දකමත් රැකවිරණ ක ර
ක ද න ස වෙත නොවන තොර සතුරු දක කැ ර
මෙවි ය ස සිරි දරන පියතෙත් නොද? මෙත ර
- 10 මි ද සිත් කිරණ හණ්දුරු කද සිදු ර
ල ද සිරිත් නැත එක දිනකර පරි ර
ත ද සිතිත් කුල දෙවිකුණ කර සම ර
වැ ද අමිල් යනු මෙතමිත් පිය මිතු ර!

- 11 ව න වි ල ඇසුරුවන මදනල සුවද සු නි
 හෙල පු ල කුසුම් දියපිරිකල ගත් සුව නි
 සු ර න ල බස් මුවග රැදි බිලිදුන් රුවා නි
 සි න ලො ල වඩා බල පෙරමග සුබ නිමි නි
- 12 ක ල පි න් තකා සැදුහැනි බොදු දන විසි න
 සු ද සු න් අරම වෙහෙරට සැනෙකින් ගොසි න
 ප න මි න් දෙවි මිනිස් සැප කෙලවර නිව න
 අ ද රි න් බෝ තුරද පිළිමන් වැද නොසි න
- 13 සිරිමත් ඒ වෙහෙර — අදිපතිදුරය උසුලන
 පිරි උසස් ගුණැති සරා පිළිවෙත් පුරණ
 සි ටි නිවෙස් යනි'දු සද දෑක වැද සරණ
- එයනි'දු වෙන පවර — සිටි අගගෝල තනතුර
- නිතොර පිළිවෙතින් සන සින උදම්කල
 මි තු ර! යලි නැමද සහනම් සුමංගල
- එ ක න් පසෙක සිට ඇසු සුවදක් නොහැ ර
 කි ව න් ඒ ගැනම වැඩිකල් ගත නොක ර
 ඉ ඩ න් බලා මෙපවත් සැලකොට මිනි ර
 සි රි න් ලෙසට ගමනට රැගෙන අවස ර
- 14 සොබමන් රැසින් පිරි උළු රදයුතු පසි දු
 විලසින් ය සි න් පිරි මුළු සැපතින් පුරා දු
 ඇසුමෙන් බ සි න් හැම රළු බියවන විරි දු
 එතැනින් ගොසින් ඇඹරළු නම් පිසස ව දු
- 15 අ ව රි න දුලන වැටකේ හුණ කදුරු තු රු
 ස සො බ න ජලතලා ඇති තැන තැන ගැඹු රු
 සු පි පු න ඔලු මහනෙල්වලිනි පියක රු
 නොප ය න මග අසල පන්විල බල මිතු රු!
- 16 සි තු ලෙ ද ඉගෙන ගනුවස් නෙක සිප් සන ර
 නොවරද දින සතරසැල වෙන යන අත ර
 අති නැ ද උනු'න් වෙහෙසන පෙරැලි කර ක ර
 සු බො ලි ද ලමාකැල දුටු වඩවයි අද ර
- 17 උ සි න් පෙනෙන හල් දෙල් කහට සුවතු රු
 නැදුන් අඹ පතා නුග වෙරළද අතු රු
 රැ සි න් දන් පේර හිමුටුද නෙක පදු රු
 බ ල න් වනලැහැබ පෙරමග සැදි මිතු රු

- 18 අයුතෙකු සිංහයාගේ පිහිටි මුහුණට බලා
පෙනෙතැන සුළුම මල් පුරාමයා දිලිසන නො
ලා මෙකු සුළුද පිළිකල පහසු යන මෙ
ම ම කුමන සලලල හද දුටුමනට යෙ
- 19 පත් මෙහි සුරලොවින් විමසෙන දිලිසන නො
පත් මෙහි සත්තව සුරදින නොකර න
සත් මෙහි අයැදි සත්තව පිළිකරන ලා
පත් මෙහි පදනමල ලාද සුමනිවි කන්ද ල
- 20 බැසියෙන සුළුද පුළුදි කළුමල් කපු
කපුකු හ නිසන සාදිත්තද අති මිසු
අසුම හ පුටුමිතින් නොම විතසේ අත
පසස සින සිට බලන් එනිසිම මා මිසු
- 21 සුරු පි නිසන පියසින් පෙන පෙන
නිරු සැළලිනිනි කෝතිල ඇති අව
පිරු රිත පදනමල පුළුන් දුන සතු
අරු නිවි අතිර යන සිරිලිස නොප
- 22 අරුණු නිරන් රැන් මැද මැද එම
දි එණු පෙන නිරන් ගත සුමලදි
තුරුණු නොමිලිනන යන එන මන
දතුණු පදන පෙනේ ඇතිරිම මන
- 23 ල පේතිල් නොයම ඇති පිහිදෙන
රපේලොල් විනන කැල කද පෙන
පදපේ දුල් නැපෙනතිර එකිනෙක
දිපේ මෙල් කාය ඇතිරිම මැලි
- 24 දුලම මලාකුළු ලෙස දිසිනැම දව
නිලම අතු පිහිදි තුරු රැන එනමල
ලොලම දහන් පෙන රැදි මලු බැසි ය
නිලම අපරදින කැදි පොල් ලහන් රැ
- 25 සැදි පෙන න පුරාගනව පිටි මල්පොත් රැන
අති පෙන න දිනනලෙස පදන බිසු රැන කද
මෙ පෙන න මන පදන සුසු ගුළු ගුළු හදි
මෙ ක 'න න සිත කැද මනමෙ බැස නොති

- 26 ලොවකර හතලල වියසුරු හඳ නැතහොටි
 කතර රුසිරු එකවුවිතින් එකතු වූ
 හිරිසුරු හතහතලල ලිය දෙවනකන් හ
 සුමිසුරු එකින යනුමින දකුණතට හ
 27 තෙතසුරු පලවිතින් — බිබලන එකින දෙපසේ
 තාතර මදදුරන් වීමපසා දිගි පම
 තාතර හදිසි කාකල දුන දෙත හත
 සුමිසුරු මිටි අප — ඉතහසුමි ලමන කවිතින්
 සුර පස හඳ ලෙසින් දින දින දිසුණු ව
 යනතොත පතලු කැමිදෙත පිළිගැටි දෙමි
 කතර කැණ දෙමින් සිය සිසුනට තොමි
 නිතර ලොවැඩදැන පිරිසන් තන
 පමර එපාකල වෙතතොත් සිත වැටි
 මිසුරු පිරි කරම එසි පතනට වෙමි
 28 සුරු වරු ඉදිරිපිට පොත් කියවි. මත
 කමිහරු එදින පාඩමි දෙති කියමි සු
 පිළිසුරු දෙසුටි ඇසු පැණෙන් හැත කියවි
 කමිහරු කරති මත පොත් වියරණ සුසු
 29 විත දන් තට තොදන් හැටිසු කණිත ප
 තොලසින් ඇසුරු වෙත රැස්වි මිටි වැටි
 අතමිත් හැසුරු හැන් කැණනැර පමිද තෙ
 තරමින් පතන සිටිනා සිසුපෙලු සුටි
 30 වෙතින කැතෙත සුරු සිරිදන මිලවි
 කියෙත ඉදිරිපිට කියවිතින් මලමි
 පමිණ කර ලකුණුතෙත හැටි යොදමි
 සිටින සිසු රැසකි සිසුවිමි කරමි
 31 තොතෙන් මර පැමිණ පිටරවි දතරු
 මෙලුත් දිව දතට කමිසටි කලු අඳ
 සුනත් දුරවි තොරසුරු මත පරණ
 අතෙත් මල කියති සියලු ඉතිනා
 32 කිකැකින ලොවෙහි දතවෙත නිති මල
 වෙත වෙත සුමාමින පිහිටුම් විත
 පිරු වත මිමි කරත තොරසුරු තොර
 පතෙකින මිටි සිසුන් මල කැකි! තොඩ

100

100-02
100-03

[illegible]

9992

0, 50
 10, 50
 20, 50
 30, 50

Q	8
Q	2
Q	2
Q	2

157
158
159
160

2000
 2001
 2002
 2003

10	විලස ආයුර්ව්ද්වත් කවිදත දස කතො කොටස පිළුන් කරුණි කොටස නිසිලෙ විසෙස සිංහු උපාද්වි මැතිද් අතිස විසෙස කොතොත් කෙසි කොටසුරු කියන ලෙ	ක ක ක ක
11	විලස පිළු කැපේ කරුණි දෙසිහුද් කරුණ දුරුණු කෙලසි අවිද් කෙ රුණු කුරුණි කෙලසි දුරුණු සුභු නිසි කරුණ පිළුකෙලේ කරුණි සිවි විසු	වේ වේ වේ වේ
12	විසු ම ලබන අදහස සිහසුන දුරි දෙසු ම කොට අදහස පිරිසිදුකර ලප සිසු ම ලෙස කැපු අරදිකසි රුකෙන සි සැසු ම කෙන ලදඅනෙක් පිල සිසු	වි වි වි වි
13	විසු ම දහන් විල විල විසුද්වත් සහ සුසොලිද සුසිති කළු නි සිසුරුකළු ලෙ ආසු කොද කෙසිසිද කදසසි වෙසිත් ලො කරුණ නිවිල කොසිසිත් කළුසද කිර	වි වි වි වි
14	කෙසෙස සැසු විත් කොතත් ඇති කෙසි සුදු ක ස සපා සුරුණිත් කැදවින වැල අදු ක ස කොදුසිත් කොත කොසිකොත් වෙසි විල ලෙස ඇසුරුකද ගනිනව වැද කැව	ක ක ක ක
15	කැවිකල කෙසෙස කෙල පිළුකෙසි අනන්ත සුසු කල එකකෙසිලා කරුණු කොත කො විල කළු විත් සිසුත් රුසිර විත් දෙආ අනන්ත සු කළු සිහ කිරිසුසුන නි	ක ක ක ක
16	විසුත් පද කොත කොතැන එකරුණ ලෙසට නි කත් කොද සුසුමිලිල අදහසැති කුරු කැන කුණත් සුසු සුසු කල සහ සිහ කොද දුන ආත් කෙසි කුරුසුසුන ක සුසු කැන	වි වි වි වි
17	සුලකල වෙලද කැල් සහ එසි උසිස ප කනකල කොල් උසත් ඇති සිහ පිරිස ලෙ සිවි දුල දහ අරුණ එක විස වෙසෙ කනකල කෙසෙස පිලිසිත් මිහ සිරිස කො	ක ක ක ක

55	එක නික මෙතොට යනකද සුමනුරු පිළි න මි දි හ පිළිසසුනා කැරුනැති දහ නොමි බ ම ලක රිදි ගට'හ නිල්මැණි නොතන ම ද නි මි න පෙරව හසුරින බෝදුමිදු ස	ර ර ර ර
56	සෙව තිලොවෙහ වුතිදු වසවත්මරු බිදා න ව එ මෙමිති පුදබව ලබනුට පව පි ම දුන් දුමිදු යුක් මිනිසර එමිති පි ම පිම යුන් වරන් මිමනෙරු මුද මිතු	ර ර ර ර
57	සොබ මත් පතා කරවුට ඇඟැති දෙප මිත් එමන කැබි යුරුමිනා පිට ක ර මිත් මින රිමි මුදුනහ ලාබ එ කැ නිත් මිදුරන් යනකද නැත	රි ද ල අ ර ල පි පි ල කි ර ල
58	ඇ සු මෙති පවා මින ලපදන ලෙස නපු කැසු අසු දරා සපා එත් මිතිසෙත් යුර පි සු මේ මිතිට හැන දහ මිනිමිත් මිතු ප සු කර ගත් සමරකර මෙත් යුක් මිතු	රු රු රු රු
59	ද න ම න රු මි වන මින නොතැන තිලසො මෙපෙදෙන රාමි නොතොදෙන කපැමිත් සතු දෙන වන කැ මි මිතිරිව යන කරමි නො ප මින න රා මි බත් හබ කර ඇසෙනම	ර ර ර ර
60	සොලකල නොතැ"මි" ලනුකට පිටිදුර කර කලවොල නොමි සපතාමිත් මින මින නොතෙ ප ල ක ල නොත මිනා බත් කරකර කර පි ල දු මි නොතෙක මිර එපෙදෙන හට පොතෙ	ත ත ත ත
61	පැ ප ම් සපද'මි සුතු මුට්ඨිදිසිනන රු පැ නෙ ම් නොතිත් කමිකර පිට පෙති එ රු ප ම් යෝන කලෙසුන් පොළමිවන නො මේ මි ම් මිල දකුණැ නාතුරු මුදුනා මි	රි රි රි රු
62	ද න මි ම් වනන සොටුක'නොතන රුපිරු ස ප න මි ම් එමින කරනා කලෙලකු නිත නෙ තැ'මිත් මැදු පමිතිත් ඇ මිට පෙද ල ද මෙ ම් රත් කැපත යන කැටි මිල මිතු	ර ර ර ර

-

- 71 ක සොයා සොයුන'කන දුන මින මින අත ර
කල මින සිත සිතෙන් සිතින් පුද කම ර
පොළ මින ගසුම් ලත් ගත සලලත් නිත ර
තර මින මිතුරා ගත හද එවන කෙළව ර
- 72 පැති තැම් කරලින් - දිලෙන කොහෙමැති රත්වත්
සම් පුරා හදිහිපුත් මහකැති පෙල් කාස
මිමිතුරා කොප දුටුව මිනදුත් හැර යාස
එළිදු එවනන දන - සියද දිසුණ් එවන
අප සේ දිසුණුවනු එසි ලන දන හැම
පෙළෙසේ සියල කරවති පැහිණ් පේම
මිද සිත් පෙරවු දුරකන කල යුතු පත ර
මහ සිත් යළි විහිදිනා ඇති දෙස හත ර
අය මිත් එකත'ක ඇති කවි ගණනක් මින ර
කොම මිත් එකත'ක රැක මිරි තරහින අත ර
- 73 හත් හට පාතමෙන් අතිකය වර සිත ර
පුත් ඇති රැසිති හුඹකුත හැරිකරා ය ර
අත් මිරි සිත රදනමිලිල් කෙන දුසි ර
රත් මිසුම් කලව පැතිපේ විවිච්ච ර
- 74 සිදු තුල පැති මරුණ දෙවි පෙරකෙ මිතර හ
පලකල හුදු කැදුසෙති එත මත හර' හ
පැහැදල පවල දරි කළමින් හදිත ර හ
කැදැවෙල කැදුනු පසු කැසිකදා පැළඳි හ
- 75 පැහැපත තුරුණුකදු සිමි ගතැති කොමසු හ
කොතැවත පහල වහුසෙන් තුටුතිකා හ
තම සිත ලෙසිති ඉටුවන වරි දුක නිය හ
හු ව මිත ගහතැ ඉති තුසුසෙවි තුරු කැදෙ හ
- 76 මිරි කොහෝ කැළලිසිහිත් ඇ වන හ
කැරා කෙන් කොහා රැලැගුමේ තුර හ
හුරා හදිත් හතිමින් පිහිටුත් කම හ
අරා තුවන ගහකද දුක මිසින හ හ

- 77 ලොබකොට කිරල'ගන වෙන එහි රැදී හි
ලැ ගු මට ඔවුන් යනසද එහි නොගොස් නො
සිහි කොට බලා පරඅඹු සෙවුමේ වර
ස හ නුට මෙ නොප නතිවම රැලැගුම් ලෙ
- 78 බ ලා මෙම පෙදෙස පිරිසිරි දෙවිදු ස
ලොලා වෙමින් තම පුර යාකරන ලෙ
නි ලා මිණි දදය නැගු රිදි යට'ග බ
වි ලා සයෙන් දිළි "කළහෙලි" තුරෙහි ර
- 79 සි රි දු ලේ මෙඅස වෙහෙරෙහි සුරපුර
හැම කල් හෙළිකරනු දකිනුව මෙන්
ද හ ව ලේ දිළි දිනිදු අවරට යන
පැහැදුලේ පහන් රැස් පිඩු නැබු වැහි
- 80 සි දු වස් දෙවි වහින මෙහි සක්ලෙස කි
බු දු රදහට පුදනලෙස සුරලොවිනේ
සු දු රැස් විදෙන අපමණ සේමිණි කැ
ඉ දු නිල් මිණි තලේ'වි දිසිවේ දුල් "ප
වි වු"
- 81 ස ද රැ ස් වැටි බබලන එම ගිරි මුදු
ලෙස කොස් මුනිපුදට සපැමිණි යොවුන'ග
ව න රැ ස් ඒ වෙහෙර සිරි කරඹන ලෙසි
එක ලෙ ස් පෙතේ බල සිදු විදුදර අහ
- 82 සැ දූ හැ සි හි න් තෙල් මල් සුවද දූගෙ
පු ද න ලෙ සි න් තිලොවගහිමි පද නද
නොයෙකදෙසින් දන ඒ වෙහෙර වෙන එ
සි ත සතො සි න් තරඹනු මිමිතුර! කල
- 83 මෙ පි ය ස සුවහි මුව දූක සද ඉසි සිති
ස හ වැ ස ඔවුන් හිමි පිටවන වසර දූ
ඉ හි ලෙ ස කරන මත් කොටුලත් වෙන අති
ස ද රැ ස බලව තුරැකොළ අතරෙන් වැටෙ
- 84 න ද සමගින් සක් හොරනැ මිහිගු බෙ
න ද වනතිසු ගියෙන් නැගි හබ්බුදු පන
ල ද මේගිගුමිවන් දෙවිමැදුරෙහි වෙහෙ
තොද අස නොසිති දෙවිතුනිපුද ගොස පව

- 85 විටවිට දෙන සාදු නදයෙන් වෙහෙර තු රේ
කිසිවිට නිදි නොලැබ තා ඇස පුබුදු කෙ රේ
ගිය විට එමනිසා දන එතැනින් මිතු රේ
මිනතුට නිදි ගනුව නැග එම මුදුන තු රේ
- 86 නැගුම්ව හිරු පලමු එය කිමට ලොව ට
අණකොට එවූ පතිවුබකරුවන් ලෙස ට
වට පිට නෙතැන සිසුරන් නද කරනවි ට
සහ තුට මිතුරු! ඇස නිදිගැබකර නැගි ට
- 87 මුළු රු එම වෙල'බු හොරහිමි සමග හි ද
අළු යම සියොත් නද'සා නින්දෙන් පිබි ද
මුළු ගන්වනුව එරහස යුහු යුහුව ල ද
සළු මිදුම් හැඳ බල ගත වසන ලෙ ද
- 88 පතර අඳුරු සෙන් තමයුද පැරදි වි සිත්
විසිර යන ඔවුන් ගෙනෙහි වහා ගොසිත්
එවර සියලු දෙස සියසෙන් යවන ලෙසිත්
මිතුරු! මිතුරු රැස්විහිදෙයි ඉඳුරු දෙසිත්
- 89 සත්ත පිය'බු ගොදුරට කැඳවන රිසි ත
ඉත්ත තුර'ග නදදෙන පිකකැල කෙමේ ත
මෙන්ත සතුරෙ යෙති හඬගා හුකිය ත
වැත්ත රහස් සෙබළුන් එව් රිවි විසි ත
- 90 එවර තම සතුරු ලුහුබැදි සෙන් සිය ල
විතර සිය රදුට පමුණන ලෙසින් ය ල
නොහැර ඔවුන් ගෙනඑනසිරිමෙන් පහ ල
මිතුරු! බලව එන රිටු කිරල කොක් වැ ල
- 91 මනකල නොප මදක් එහි සිට දක විත ර
කල බොල නොවී සිහිකරමින් යන යතු ර
නොවලොල නැසියන් සහ කෙලනට අද ර
සි රි පල තුර රදව ගොස් මලුවෙහි වෙහෙ ර
- 92 පෙම්හද නිති වඩන සකි! එවර වම් ප සේ
ර මරද සේ රුපුන් මැහි එහි දෙටුව නො සේ
තුම්ලෙද මුනිදහම් සතදත් පතල ය සේ
ද මනද නෙරිදුසද හිවසන අරම දි සේ

- 93 බලමන යනිදු සිටිසද නිදහස් වීල සහෝ සින එහි පිවිස සිටිමින් එකක් ප වෙසෙසින සතුරුවන්ගුණ සිහිකර තිදො අද රින නැමද පවසා මෙහි තතු විග
- 94 අවසර ගෙන යනිදු ගෙන් යන ලෙස බැහැ මනහර අරම අභියස දිසිවන පව තෙසතර මිණි බෙදන සිසුනට වැනි අක සුමිතුර! ගොසින් වදු සත්සැල විදුඅක
- 95 මුදු පියවදන් මුව'ගෙහි රැදුන අමයු පොදු වැඩකරන රට දූ දියුණුවන යු හුදු තුන්දොරම කුසලට යොදන තිරතු ඇදු රිදු දිලේ ජ. රණගුප්ත මදු
- 96 අද මින් පිරි මෙලොවැ ඉසි කෝ මන් නොයෙ දූහැ මින් රැකෙන උතුමන් දකුමන් පිනෙ වෙසෙසින් අනුන් දියුණුව වැඩකරන හැ ද කිමින් මෙතුම නෙන් ලත්පල ලබනු ස
- 97 ගද දුම් මල් පහන් සපයාගෙන නොමි පුද නුව සවන යනලෙස බැතිපෙම් සිති සොද ගුණයුතු ඇදුරු සද සිටි පිරිවරි සෙද ගොස් මෙවග සැලකර වැද යුගසර
- 98 පියා වන් සියලු සිසුනට ඇති එක -ද යා මෙන් ගුණෙන් පිරි ඇදුරිදුට එ කි යා යලි එමැයි හමුවෙකුට සිතු පෙ නොයා ඉන් පිටත අවසරලෙස නිය
- 99 නොමදව පැමිණි වදිනුව දන එහි යනෙ ප හසුව තනා තිසිලෙස නැග බසින මෙ එකෙකිව පැති බෙද ඇති ගල්පඩි පෙළි තී ය තව තයන මග දැනගෙන පලමුවේ
- 100 දුටු දුටු දනන් තුටුකරවන ලෙස නොහැ දෙටු තුන්ලොවට සුගති'දු ගුණ කර සම කොටු කර සැදි සුදේසුදු පවරකින් ත ඉටු මමිතුරු ගොස් "මැදමඑව"ට වෙහෙ

- 101 එ වේ ත පිහිටිමුත් දදගුරුලිය දෙවො
තැ ව ත එත නිසා එහි ගතකොතර ක
ස ත ත ලොවැඩ රිසි ඇදුරිදු'මුල්ව ක
සෙ සි ත වෙහෙර වදිතව ගිර තගු කිර
- 102 සි හි ල් මද සුලග මල් මුවරද රැගෙන
සි ය ල් දත සතසමන් තීරතුරු ගම
ලුක ල් එපව් මත තැගි තගෙ ගත ගිම
ඇසි ල් ලකින් දුරුකර සුවදෙසි නොමි
- 103 මි තා සවත මි බදු රසබසා'ති සො
තා තා පැහැති ලෙලදෙන පවසාරි කැ
පා තා දිවසරන් රුසිරි එතැන ගි
නෝතා මහත්වරු බලපත් මතුරු ස
- 104 තෙ රු ව න් පුදන ලෙස දෑත ගුණ ගම්
බැ ති යෙ න් මල් පහන් අතදරමින්
වි ල සි න් පමෙර සුදුවත් හැඳ මත
ත ගි මි න් ගිර'ග එහි දිගැසියො සුකු
- 105 ම ත ත ද ලමාකැල සුරතල් එතැන වි
ම ත බැ ද මෙතොප සමගින් කෙළිරිසින් දි
සු බො ල ද වදන්යෙහි දතමතකරත වි
තො ම ඉ ද ඉන් උනු'න් සිටි එහි සිතා සි
- 106 පි න් ව න් ඇදුරිදුන් සිසුතුරු පිරිවරි
පෙම් සි න් යුවුවැ එත මුනිපුදට සතොසි
ස ම ප න් නිවන්දෙන දෑත තුනුරුවන් ගු
තැන්ප න් වි ගොසින් වෙහෙරට මිතු කල
- 107 මි ණි අ ක් තසි'දු අශාදුමලෙස වැඩ ලොව'
දෙසි ත ක් තැතුට එතසිදු පිදු මිණි පල
ස ව ණ ක් රැසින් හුන්ලෙස රතතුන් සම
වෙනස ක් තැති පිළිම වැඳ ලබ සහ'පව
- 108 සි දු ක ලි මෙතෙය ගැන බුදු බව ගනුව ල
පු ද ක ලි තෙත්කැළු රැදුතෙ'වි යුගැස පො
හැම ක ලි එහි දුලන දුමිදුන් සුතිල්ප
තෙ දෙල වඩා වදු පින්පල ගනුව ල

- 109 නිසිලෙස මගුල් ලකුණෙන් යුතුකොට සව න
පදලස තැබූ පිළිරු සමකොට ගිරි මුදු න
යසලෙස මෙහිද කරඹා ඔමිතුර! සොබා න
සහනොස වදු මෙබව දුන් මතු නොවන මෙ න
- 110 වැද තෝ මෙලෙස නැවතත් ඇදුරිදු සම ග
වැද එම පිළිමගෙහි බිම පිය බිබා යු ග
සොද බුදුගුණ සමරකෙරෙමින් පිය මස ග
වැද අදරින් සුබසිරි ලබනුව සිත' ග
- 111 සොද ලෙද තම තමන්කල පින් සුරලොව ව
තද කොට දන්වනුව මෙන් නිසිසේ උස ම
බැද ඇති "ගෙඩිකුළුණ" කරඹා සිතූ ලෙස ව
සෙද යව වදින ලෙස මැද මළුවට සතු ව
- 112 සතර උරණ මරයුද දිනු සදා නද
තොහැර කිරණ යුතුකොට දෙවි සදා එද
ලකර කරන ලෙස කර පිදු ලෙදා සොද
මකර නොරණ දුටු තගෙ සිතූ සදා මෙද
- 113 එතැනින් පිළිමගෙටැතුල්ලී සිත පැදි
සියැසින් දෑක පිළිම සිටි සැතපෙන ආදි
වෙසෙ සිත් සිත එකගකර කුසලට ඇදි
කියමින් වදු මිතුර! බුදුගුණ අර සැදි
තැදි
- 114 දිගසක් සවන හිමි යස රැස් කිරි සයු ර
බුබුලක් විලස නැගී සත සිත ඔකදක ර
වෙනසක් නොව දිලෙන දැගැබ තුගු පත ර
සියසක් පුරු දෑක වදු මිදෙනුව සස ර
- 115 ලැබගත් අනෙක පින් වැද පුද පඬුරු කො ව
බැද සිත් රැගෙන එසුරිදු දෑක දෙන ලෙස ව
විජයොත් පහසවන් මෙහි සුර පුරෙත් බ ව
පැහැපත් සුරමැදුර වැද සුමිතුර! සතු ව
ව
- 116 දේවි සිරිවුවද දුටු ලොබවන පැහැ ද
පේවි පිරුවුවද අබරණ හැඳ පැළ ද
බැවි පෙමින් දෙවිගැහි එසුරිදු නැම ද
තැවි මෙන් පසුව බිම වතුරෙන් සුව ද

- 117 නි ම ල සුවද විහිදෙන දසදිග බෝම
අ හි ල කපුරු සුරතීන් ගෙන සිහු සේම
වි පු ල බලැති දෙවිදුව වඩමින් පේම
ලහ ල ලෙස කරති බල දුම් පුද දීම
- 118 ප ස ග තුරු නිසිසෙ අනතුරු කද දීම
සි ත ග ලෙසට වැදිගත තුනි හි කි ම
නිල ග සිරි සොයනුවස් සිදු කැල බි ම
බ ල ග නිමිකලෙව් තුටු දෙවි හි ගා ම
- 119 ද න හ ද ඇදි ඇති නිසා දි පි න් සා ර
රුපු ඔ ද සි දි දෙවි දි ර දි මේන් වි ර
තුනි පු ද දි දි ද න පා හැ දි මේන් බා ර
බල න ද දි දි යන නොරු දි ඉ න් බැ ර
- 120 මේ වි ල ස පැවති පුදකොලකල කැවති ව ර
සහ නොස සිතීන් වැඩ සිටි දෙවි මැදුර තු ර
යස ගොස තිලොව පතලව ගිය පිරි ඉති ර
සු ග ඇ ස පුරු දකු නැසි දෙවි, මිතු ර!
- 121 මුතු ලැ ල සමග රතු නිල් මිණි බැද උදු ල
හැ ම ක ල ලක රකිත දෙවි මතැ රන් කිරු ල
ඉ දු නි ල මිණි වැගෙන මතැ රන් මොනර දු ල
එ ක තු ල ලෙස හැගෙන රහ සකි බල කිර ල!
- 122 සු නි ල ගතවලාවෙන වට නොමැකි සි ව
නි ම ල ලෙස දිලෙන විදුලිය එකලෙස ව
උ පු ල එන් ගතැති හිමි රන්තලල්ප ව
වි ක ල නොව බලව සුමිතුරු! පෙනේ ත ව
- 123 අ ග ප ත් රුවිනි සුතු හිමි බිදි රුපු බලය
ග හ ත ත් සමග බැම සිරි පවසන ලොලය
සු ග ප ත් සුතු සුනිල් පැහැරු දි හැම කලය
සිරි ග ත් සොද දලන සුහුඹුල් රඹ පැලය
- 124 අ ප ම ණ පෙම් වදන් මුවරද බොහු ලෝල
සු ර ග ත නෙත් බිගුන් රදවන නොව කෝල
සු පි පු ත නො හැකිලී දිවැ එක ලීල
බ බ ල ත කිපුපුලෝවි හිමිමුව හැම කාල

- 125 සුඛ මල් යුග හොසුල්හල එදෙව්දු දුල
මන කල් සමනා රැදි රන් හෝඩු හැම දි
පැහැ දුල් හම හමන් සිරි රිසි ලෙස බල
ඉදු නිල් රන් කැට පත් සහරෙකි සොබා
- 126 අ න හ සහන යැදි යැදි දහනට පව
දෙ ව හ හෙක ඉසුරු බැලුමෙන්ම නොවිත
දෙ හෙ හ එහිම විකුමෙන් බාසුරු කෙස
ව හ හ හැකි ද? ඉදුනිල් මිණි ලෙස මිතු
- 127 යැදි කල ලහ වැහිර සහ හැර පා
සිහි කල සතට වුව සෙත දී මන
පැහැ දුල එහිම සුරතූර අනුලෙස
ස රි ක ල කල ඇතුට තතුලි'ස ලෙස
- 128 කල් බැ ද නිති කෙලක සිරි සද කර
මුල් ව න මෙලොව සැපතට හිමි උර
දුල් ව න මෙනැයි ඉදුනිල් මිණි ගල්
තුල් කල සුරතූරට උවමෙකි හොර
- 129 හිමි ස ද කුළුණු දිය පිරි උරවිල ඉති
හැම ස ද ගලන වැනියයි දිලි දිය දහ
පැහැ නද වසාවට යෙන මෙ උවමි විත
එක ලෙද කෙලෙ'වි මහමෙර තුඹසද මිතු
- 130 ද න ම න සතොස කරවන විලසින් පහ
උදු ල න සළ මිණිබර දුල් හැඳලක
දෙනමෙන සැපතසිරි හිමි දෙවවොර පුව
උසු ල න වැනි මෙලොව නිල්මිණි වැමියුව
- 131 මොනවට දිලෙන පැහැයුතු දුටු එසුර නි
වට මට යුගදහට හැරකරද මොනරි
සරි කොට කිවත් එකලෙස ඇත්තර තමු
දිනි දුටු සදිසි කල පහනැයි යෙති කිවි
- 132 සිරි ක න සොයනුවස් කලබත කිරි මුහු
නොනැවත රල පැහැරනැයි හෙක මුතු පැහැ
සි ය ග න ඇළුණුලෙස සිරි සේරැස් විහි
ස ර ණ න එහිම සද නියපෙල දිලේ සො

- 133 දිගු කොත් තෙද යසස මිණි මුහු පිරිගැඹු
දෙන සෙත් රළු පතර ලෙස සතට පිය ක
සි රි ගත් එසුරනිදු කැලුමැති රු සසු
වන හොත් මුත් අතත් වත් වෙති? වෙන කවු
රු
රු
රු
රු
- 134 වැස සිටි පෙර තිදස පුර අසුර බල සු
ල ස නොව සියලු එහි බිඳ ජයගෙන කැම
හොස ලෙස සුරන් හිමිකර තැබූහෙයින් නි
ය ස හි කිය කියා දෙවිදුට ආවහ •
නි
නි
නි
නි
- 135 ගෙනපෙමා මෙතරලොව රකිනුව වෛ
කැර ද මා තිදස පුර සිරිසර නොගෙ
නොව එමා වැඩිය සුරනිදු කුළුණු නෙ
වි තර මා කියනු අමුතුව කොසි ලෙස
ක
ක
ක
ක
- 136 දිගු සෙත කළු පෙර නෙක වෙස් ගෙන ගැඹු
දෙන සෙත තමන් තම කී පමණින් නොහැ
නොහැවත වසර දෑන එසුරිදු පාතම
අව තත ලෙසින් වැද තෙවරක් බිම වැති
ර
ර
ර
ර
- 137 එකත් පසෙක හිඳගෙන සුමිතුර! සක
නි කුත් තැන් පවත් යෙදු තෙරුවන් උදෙ
ම ගත් අදර බැතිපෙම් පුද හැම පව
සි රි ත් ලෙසට පින් දී සිත කර සතො
සා
සා
සා
සා
- 138 බස ඇසු පමණකින් කරනා ලෙසට ඉ
පෙර පසු වදන් සලකාගෙණ නොවකුමු
රස මුසු තියුවදන් සුරිදුට කර පෙර
මෙම හසු නෙහි සිඤ්ඤ තොරතුරු කියාසි
වු
වු
වු
වු
- 139 පෙත් වා සිය තෙද'ණ දුදනන් දසා මැ
ගත් වා අරක් සිරි ලක වඩන ලෝ වැ
ත ම වා දිගත දිගදද වැජඹෙනා හැ
දන් වා සතුරු දෙවරද සැරද වැබ
බ
බ
බ
බ
- 140 දෙවිද! ලොව රකුව'හි - ලක්දත සසුන මුල්කර
නිලොවග මුනි යමාලේ වැබ හුන් දව
අපවග වැබ වදලේ කුළුණෙන් පව
සා
සා
- එසද එදෙවිදු සද - අරක සසුනද ලක් දත
සාර හිවි බලැති ඔබ හට සුර
බාර කළ හෙයින් ඔබ සන්තක
ලෝක
දේ ක

- එ බැ වි න් සුපිත්වත් හිමිසදිනි! සහනො
 යොම මින් කුළුණුනෙත ලක බුදුසසුන දෙ
 දිලෙ මින් පවතිනා ලෙස පස්වා දහ
 අ ය දි න් රකිනු මැනවැයි සකි! නමා හි
- 141 සි ය ල් සොර සතුරු විශවුල් නොවන ලෙ
 සි ය ල් දුකින් දුක් රෝගිය මූලින් පි
 අ ස ල් කර නොයෙක සිරි සැප සිතු විල
 කි ම ල් සිරිත් රකිමින් යලි හැම දව
- 142 පැ සු එ නොයෙක නොපහත් කම් කරන ස
 නැබු එ බලය පා නොකරන ලෙස නැව
 ක කු එ ඔවුන් මැඩ ලක දෙන ලෙසද සෙ
 ය හ එ කිරල! අයදුව වැද අදර යු
- 143 සැ ල කර මෙසේ සුරිදුව සකි! මේ
 න ම කර නොයේ පැදකුණුකොට සිතු
 අ ව ස ර ලෙසේ එතැනින් තෙදරැස්
 එ න ව ර දිසේ වැඩ සිටි යතිසද
- 144 ක සු න් ගිරිලෙනෙ'ව් හෙලදිවැ බුදු
 වි සු මි කරන එකසර සිහරද
 උතු මි එයති'දුන් පදවැද යහ
 කි ය න් යදිනලෙස නැවතත් මේ
- 145 කි ය න් නොහෙන මෙනෙකැයි ගුණ
 දී මු න් ව ලොවැ ඇවිදින පින්
 ප ව න් හසුනැ දෙවිදුව සිත
 ම තු න් යදිනු ඇදුරිදු හට
- 146 නො ව ල ස් ගුණෙන් නොහැරම මෙහෙමන න
 අ ද හ ස් කළ සියලු ගොස් ඉටුකර මි
 නොවෙනස් මිතුරු කැසිය සහ කිරලි
 සි ය ව ස් පවතු සවි සැපතින් මන න
- 147 ස ම නැ ස් පිරිනිවන වැසිවැඩ සිට ලොතු
 දෙ ද හ ස් සාරසිය සය සැත්තැ වස
 පස ලො ස් වක දිනෙන් ඉල්මස දින අප
 සි ත ලෙ ස් ඇරඹ සරසවි අයැදුම නොහැ
- 148 පෙ ම කර තුනුරුවන් සැදි කිරැලෙ'ව්
 දු ර හැ ර වරද සුසිරිත රැකි තිසි
 කි වි ය ර සොමරැවන් බැදි මෙකිරල්
 කැ ම ව ර පවතිවා! දන මන කර
- ස
 ස
 ස
 ස
 ස
 ස
 න
 න
 න
 න
 හ ස් න
 ලෙස්න
 ඉ ස් න
 නොස්න
 සස්න
 ලෙස්න
 දස්න
 හස්න
 නිමක්කර
 පිඩක්යුර
 නොසක්කර
 මිතක්කර
 න්ද
 න්ද
 න්ද
 න්ද
 ර
 ර
 ර
 ර
 දිස්න
 ලෙස්න
 අස්න
 නොස්න